

Ad Thucydidem.

B. C. D. in cepi
D. 18. Mart. 1759.

3. 24. f. ὀλίγων κ' ἢ ἀτειχίστων. quippe numero
paucis, iisdemq; opere nullo munitis. 35. διὰ τὸ
δεῖν εἶναι, ut scholium dictionis ἐκ τῆς.

37. ἐς τὰ ἄλλα] subaudi ἢ ἴδη vel χωρία in
alias regiones. affertur sententia illius, modo propo-
sita, quae affirmat, propter transitiones in alias
regiones non similiter augeri vel incrementa capi
[impersonaliter] hoc argumento est, quod nunc dicam,
quum similiter dicit, respicit ad subaudiendum
quam si nullo evenirent transitiones, vel migra-
tiones. 4. 45. τὴν τῶν.

4. 48. χεῖν. ^{αὐτ' ἔχειν} non offendit me structura δοκεῖ
cum εἶχεν, nam ea etiam Herodoto familiaris est
sed debet idem tenor in eadem sententiae comple-
xione observari.

50. κατὰ ἔδνη δὲ ἄλλα τε] subaudi ἔδνη.
tantundem est, ac si dixisset ἔδνη δὲ ἕκαστα
ἀφ' ἑαυτῶν παρέχεσθαι, κ' ἄλλα, κ' πάντα
τὸ παρασπικόν.

53. αὐτῶν. semet ipsos offerentibus et inge-
rentibus.

55. μάλλον saepe Herodoto, Thucydidi, alijs
idem est atque crebro, saepe, multum. Sententia
est e consuetudine singularium Graeciae populo.
nunc cum Hellenis soboles, (quae soboles passim urbium
praesidia tenebat, et nec eade urbem custodiebat) factum
est, ut populi illi singulares seorsim quique Helle-
nes vocitarentur, non autem totus illorum populus.
nunc complexus, id quod se tardius accidit.

59. ὠνόμασεν] subaudi ἔλληνας.